

Det er blevet fremhævet meget, navnlig af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), at det vilde være ønskeligt at faa en Dampfærgeforbindelse, og da en fra Refsnæs til Hou. Det er rigtigt nok, at Fremtiden vil medføre, at der kommer en Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland. Jeg tror det, og jeg tror, det er berettiget, at den kommer. Men naar den kommer, er det ikke saa sikkert, at det bliver den Forbindelse, som det ærede Medlem saa varmt tog Ordet for, og som ogsaa den højtærede Minister betegnede som den, der efter hans Mening vilde være den bedste for Jyderne, — det, som det kommer an paa, er forresten, om det er den bedste for hele Landet. Jeg tror, det er meget omtvistet, om dette egentlig vil være den bedste. Jeg minder om, at der fra et Folketingsudvalg for nogle Aar siden blev rettet en Skrivelse til Indenrigsministeriet, hvori det begærede Oplysning bl. a. om, hvilke Bekostninger der vilde være forbundet med de nødvendige Anlæg for en Jernbane til Refsnæs, Dampfærgeforbindelse til den sydøstlige Ende af Samsø, Jernbane fra dette Punkt til den nordvestlige Spids af Samsø og Dampfærgeforbindelse derfra til Aarhus. Svaret derpaa fra Ministeriets Side lød paa, at Bekostningen kalkulatorisk vilde løbe ud i: Jernbane fra Kalundborg til Refsnæs 1 Million, Dampfærgehavn ved Refsnæs 1 Million, Dampfærgehavn paa Samsøs Sydspids 1 Million, Jernbanen paa Samsø $1\frac{1}{2}$ Million, Dampfærgehavn paa Nordspidsen af Samsø 1 Million, Dampfærgehavn ved Aarhus med Forbindelsesspor til Aarhus Banegaard 800,000 og 4 Dampfærger 4,200,000 Kr. Det er tilsammen 10,500,000 Kr., d. v. s. et Beløb ikke større end det, Dampfærgeforbindelsen til Hou er beregnet til. Dampfærgeforbindelsen over Samsø vilde medføre formentlig alle de Fordele, som den til Hou vilde medføre, og medføre dem fyldigere og fuldkomnere end denne. Den forvandler Overfarten fra Sjælland til Jylland til en Overfart over to Bælter, og den forkorter Forbindelsen for de fleste Egne med mere, end Forbindelsen over Hou vilde gøre. Jeg skal ogsaa erindre om, at naar det ærede Medlem paaberaabte sig, at en Række Landboforeninger, Kommunalbestyrelser og andre Associationer have udtalt sig for Forbindelsen pr. Hou, er der ligeledes en Række saadanne Foreninger og Institutioner, der have udtalt sig særdeles fordelagtigt for Dampfærgeforbindelsen over

Samsø til Aarhus. De have i deres Henvendelse til Regeringen og Rigsdag navnlig fremhævet, at Farvandene mellem de nævnte Punkter ere fri for Grunde. Det er jo Svagheden ved den anden Route: udenfor Hou ligger den store Hou Røn, og østligere ligger der igen en betydelig Grund, Kirkegrunden, og en Dampfærgeforbindelse over til Hou vil derfor aldrig kunne gaa i lige Linie, den maa altid gaa i Kurver. Derimod ville Færgerne paa den Linie, jeg omtaler her, komme til at løbe i næsten snorlige Linier, Søvejen vil blive meget ringe, og Tiden for Forbindelsen mellem Kalundborg og Aarhus, som er den gamle, historiske, naturlige Forbindelse, vilde blive kortere end ad nogen anden Vej. Jeg tror, at en Dampfærgeforbindelse som den, jeg her har betegnet, og som er støttet af vægtige Stemmer — ogsaa sagkyndige — og af Befolkningen, vil være et Fremtidsmaal. Men jeg skal ikke udtale mig stærkt mod Dampfærgeforbinden med Hou. Begge Dele ere Fremtidsspørgsmaal. Nutidsspørgsmaalet er en Forbedring af den nuværende Forbindelse, og jeg slaar mig til Ro med Regeringens Forslag, hvorefter Routen overtages med Statens Skibe og besørges paa denne mere fuldkomne Maade, efter at Havnen ved Koldby Kaas er udvidet ved Statstilskud.

Jeg vil foruden at berøre dette Punkt angaaende Forbindelsen mellem Sjælland og Jylland sige et Par Ord om den meget omtalte Værdistigningsskat — Skat er det jo egentlig talt ikke, det er en Afgift, man paalægger Ejerne af visse Ejendomme til Erstatning for nogle Udgifter, der ere anvendte for at bringe deres Ejendomme til at stige i Værdi. At man indfører denne Afgift, anser jeg for rigtigt. Lad os kun prøve paa at udføre dette, men lad os prøve paa at faa det udført godt. Ved den Udførelse, som Regeringens Forslag indeholder, er der dels saa store Huller, dels — synes jeg — saa væsentlig misvisende Bestemmelser, at den ikke kan kaldes meget fyldestgørende. Den vækker snarere megen Frygt. Vi maa heller ikke hengive os til den Illusion, jeg har hørt et enkelt Medlem hengive sig til, at den ny Skat vil blive modtagen med Tilfredshed. Ingen ny Skat bliver modtagen med Tilfredshed, og denne her bliver det allermindst. Der vil naturligvis blandt dem, den ikke gaar ud over, være en Del, som enten vil tie dertil eller ogsaa rose den, men enhver, som bliver ramt, vil uden Tvivl hade den og fordømme den, saa meget mere som han maatte have Grund til at finde den uretfærdig.